Acatistul Maicii Domnului "Portăriţa"

Icoana Maicii Domnului "Portăriţa" (Panagia "Portaitissa"):

https://www.academia.edu/42263246/Icoana_Maicii_Domnului_Port%C4%83ri%C5%A3a_Panagia_Portaitissa_

https://archive.org/details/ic-.-md-portarita-edit

https://www.slideshare.net/steaemy1/ic-md-portarita-edit

***

Materiale despre Icoana Maicii Domnului Portăriţa:

https://independent.academia.edu/emystea/Icoana-Maicii-Domnului-Port%C4%83ri%C5%A3a

https://archive.org/details/@steaemy?query=Port%C4%83ri%C5%A3a

https://www.slideshare.net/steaemy1/search_my_uploads?type=&new=&q=Port%C4%83ri%C5%A3a

****

Icoana Maicii Domnului este prăznuită pe 12 februarie, 31 martie, 26 septembrie (sosirea icoanei Maicii Domnului din Iviron în Georgia), 13 octombrie (sosirea icoanei Maicii Domnului din Iviron la Moscova, în anul 1648) şi marţi în Săptămâna luminată (prăznuirea arătării icoanei Maicii Domnului într-un stâlp de foc la Muntele Athos şi recuperarea acesteia de către Sfântul Gabriel).

&&&

Rugăciunile începătoare

În numele Tatălui, şi al Fiului şi al Sfântului Duh. Amin.

Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, Slavă Ţie !
Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, Slavă Ţie !
Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, Slavă Ţie !

Împărate ceresc, Mângâietorule, Duhul Adevărului, care pretutindenea eşti, şi toate le implineşti, Vistierul bunătăţilor şi Dătătorule de viaţă, vino şi te sălăşluieşte întru noi, şi ne curăţeşte pe noi de toată intinăciunea, şi mântuieşte, Bunule, sufletele noastre.

Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.
Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.
Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Preasfântă Treime, miluieşte-ne pe noi;
Doamne, curăţeşte păcatele noastre;
Stăpâne, iartă fărădelegile noastre;
Sfinte, cercetează şi vindecă neputinţele noastre, pentru numele Tău.

Doamne, miluieşte !
Doamne, miluieşte !
Doamne, miluieşte !

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Tatăl nostru, care eşti în ceruri, sfinţească-se numele Tău, vie împărăţia Ta, facă-se voia Ta precum în cer aşa şi pe pământ. Pâinea noastră cea spre fiinţă dă-ne-o nouă astăzi. Şi ne iartă nouă greşalele noastre, precum şi noi iertăm greşiţilor noştri. Şi nu ne duce pe noi în ispită, ci ne izbăveşte de cel rău. Că a Ta este Împărăţia şi puterea şi slava, a Tatălui şi a Fiului şi a Sfântului Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Miluieşte-ne pe noi, Doamne, miluieşte-ne pe noi, că nepricepându-ne de nici un răspuns, această rugăciune aducem Ţie, ca unui Stăpân, noi, păcătoşii robii Tăi, miluieşte-ne pe noi.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Doamne, miluieşte-ne pe noi, că întru Tine am nădăjduit; nu Te mânia pe noi foarte, nici pomeni fărădelegile noastre, ci caută şi acum ca un Milostiv şi ne izbăveşte pe noi de vrăjmaşii noştri, că Tu eşti Dumnezeul nostru şi noi suntem poporul Tău, toţi lucrul mâinilor Tale şi numele Tău chemăm.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Uşa milostivirii deschide-o nouă,binecuvântată Născătoare de Dumnezeu, ca să nu pierim cei ce nădăjduim întru tine, ci să ne mântuim prin tine din nevoi, că tu eşti mântuirea neamului creştinesc.

Crezul

Cred Într-Unul Dumnezeu, Tatăl Atoţiitorul, Făcătorul cerului şi al pământului, al tuturor celor văzute şi nevăzute.
Şi întru Unul Domn Iisus Hristos, Fiul lui Dumnezeu, Unul-Născut, care din Tatăl S-a născut, mai înainte de toţi vecii. Lumină din Lumină, Dumnezeu adevărat din Dumnezeu adevărat, Născut, nu făcut, Cel de o fiinţă cu Tatăl, prin care toate s-au făcut.
Care pentru noi oamenii şi pentru a noastră mântuire.S-a pogorât din ceruri Şi S-a întrupat de la Duhul Sfânt şi din Maria Fecioara Şi S-a făcut om.

Şi S-a răstignit pentru noi în zilele lui Pilat din Pont, Şi a pătimit şi S-a îngropat.
Şi a înviat a treia zi după Scripturi .
Şi S-a suit la ceruri şi Şade de-a dreapta Tatălui. Şi iarăşi va să vină cu slavă, să judece viii şi morţii, A cărui Împărăţie nu va avea sfârşit.
Şi întru Duhul Sfânt, Domnul de viaţă Făcătorul, care din Tatăl purcede,
Cela ce împreună cu Tatăl şi cu Fiul este închinat şi slăvit, care a grăit prin prooroci.
Întru-una Sfântă Sobornicească şi apostolească Biserică,
Mărturisesc un botez întru iertarea păcatelor,
Aştept învierea morţilor şi viaţa veacului ce va să fie. Amin !

Condacul 1

Apărătoare Doamnă, Stăpâna noastră de Dumnezeu Născătoare, cântările cele de laudă aducem ţie noi robii tăi, ca cei ce cu venirea cinstitei icoanei tale ne-am agonisit armă tare, zid nebiruit şi strajă nebiruită. Acoperă-ne şi ne apără pe noi toţi de vrăjmaşii cei văzuţi şi nevăzuţi şi de toată vătămarea sufletească şi trupească, ca să strigăm ţie: ***Bucură-te, Portăriţă bună care deschizi credincioşilor uşile Raiului!***

Icosul 1

Îngerul cel mai întâi stătător trimis a fost să zică Născătoarei de Dumnezeu, când a căzut ei sorţii slujirii apostoleşti în pământul Iviriei: „De Ierusalim nu te îndepărta şi nu te despărţi, iar sorţul ce ţi-a căzut ţie, se va arăta luminat în zilele cele mai de apoi, că te vei osteni în pământul întru care Dumnezeu va voi pentru tine, pentru aceea zicem:
Bucură-te, prin care lumii se va aduce mântuirea;
Bucură-te, prin care înşelăciunea idolească se va surpa;
Bucură-te, prin care puterea stăpânitorului întunericului se va ruşina;
Bucură-te, prin care împărăţia lui Hristos se va întări;
Bucură-te, chemarea la lumina Evangheliei a celor căzuţi în întunericul slujirii idoleşti;
Bucură-te, slobozirea fiilor lui Dumnezeu, din robia diavolului;
Bucură-te, slujitoare a Fiului tău şi Dumnezeu;
Bucură-te, ceea ce cu ascultarea ta, neascultarea Evei ai vindecat;
Bucură-te, înălţimea faptelor bune;
Bucură-te, adâncimea smeritei cugetări;
Bucură-te, prin care credincioşii cunosc pe Făcătorul;
Bucură-te, prin care credincioşii se fac fii Tatălui;
Bucură-te, Portăriţă bună, care deschizi credincioşilor uşile Raiului!

Condacul al 2-lea

Văzând Sfânta Fecioară minunata voie a lui Dumnezeu, pentru sine, ca o roabă a Domnului pururi s-a supus să facă voia lui, strigând: ***Aliluia!***

Icosul al 2-lea

Înţelegerea cea neînţeleasă a graiului îngerului, Domnul făcând-o înţeleasă ţie, Preacurată, a îndreptat mergerea ta către muntele Athosului, unde s-a grăit de tine celor ce se nevoiesc întru neamul duhovnicesc. Deci noi cu bucurie strigăm către tine:
Bucură-te, ceea ce ai sfinţit Athosul cu venirea ta;
Bucură-te, ceea ce ai surpat idolii;
Bucură-te, ceea ce ai sădit acolo credinţa cea adevărată;
Bucură-te, ceea ce ai izgonit de acolo pe cei necredincioşi;
Bucură-te, ceea ce ţi-ai ales grădină ţie Muntele acesta;
Bucură-te, ceea ce locului acestuia darul tău l-ai făgăduit;
Bucură-te, dătătoarea bunătăţilor pământeşti tuturor credincioşilor ce locuiesc pe el;
Bucură-te, chezăşuitoare mântuirii celei veşnice;
Bucură-te, mijlocitoare caldă celor ce locuiesc în grădina ta;
Bucură-te, înfricoşarea tuturor vrăjmaşilor;
Bucură-te, ceea ce ai făgăduit mila Fiului tău locului acestuia, până la sfârşitul veacurilor;
Bucură-te, ceea ce ai prevestit că darul Lui nu se va depărta de la Sfântul Munte;
Bucură-te, Portăriţă bună care deschizi credincioşilor uşile Raiului!

Condacul al 3-lea

Puterea Celui Preaînalt cu apărarea Maicii lui Dumnezeu a umbrit Sfântul Munte, surpăturile şi văile lui, ca un sălaş prea larg, l-a arătat tuturor celor ce în viaţa călugărească doresc să culeagă mântuire şi vor cânta: ***Aliluia!***

Icosul al 3-lea

Având purtare de grijă pentru grădina ta şi pentru poporul din pământul Iriviei bine ai voit a se zidi, în locul unde însăţi ai stătut când ai venit la Athos, un locaş al neamului lor ca un liman celor ce caută mântuirea şi ai voit a le da icoana ta, ca toţi să zică ţie:
Bucură-te, ceea ce ai fost aleasă ocrotitoare pământului Iviriei;
Bucură-te, că ţara aceasta s-a întors de la înşelăciunea idolească la lumina lui Hristos;
Bucură-te, odrasla mlădiţei celei neveştejite care ai odrăslit acum viaţă luminată;
Bucură-te, ceea ce ai crescut strugurii minunilor şi ai bunei credinţe;
Bucură-te, livadă duhovnicească pe Athos sădită;

Bucură-te, ceea ce ai izvorât curgere cu duhovnicească luminare pentru pământul Iviriei;
Bucură-te, gura lui Eftimie, cea cu cuvinte de aur;
Bucură-te, a lui Ioanichie cetate nebiruită;
Bucură-te, a călugărilor îngrădire;
Bucură-te, liman lin celor ce caută mântuire;
Bucură-te, ceea ce făgăduieşti acelora odihnă veşnică;
Bucură-te, Portăriţă bună care deschizi credincioşilor uşile Raiului!

Condacul al 4-lea

Izvor de gânduri de nedumerire având întru sine, cinstita văduvă cea din Niceea, s-a tulburat văzând Sfânta şi prea lăudata icoană a Maicii lui Dumnezu, împusă cu suliţa ostaşului celui stricător de icoane, dintru care îndată a curs sânge şi ea de frică fiind cuprinsă, ca să nu fie batjocorită Sfânta icoană, cu rugăciuni şi lacrimi vărsând, mergând spre apus, cu veselie a strigat: ***Aliluia!***

Icosul al 4-lea

Văzând călugării Sfântului Munte, flacăra ce se arăta pe mare ca un stâlp de foc, a cărui înălţime ajungea până la cer şi strălucea ca un soare, şi venind noaptea la malul mării au văzut Sfânta icoană a Maicii lui Dumnezeu purtându-se pe mare cu putere dumnezeiască şi au strigat celei pline de dar:
Bucură-te, rug nears ce te-ai văzut de puitorul de lege;
Bucură-te, stâlp de foc care povăţuieşti pe cei din întuneric;
Bucură-te, scară care ajungi până la cer, pe care s-a pogorât Dumnezeu;
Bucură-te, pod care treci la cer pe cei de pe pământ;
Bucură-te, raza zilei celei de taină;
Bucură-te, ceea ce ai născut Lumina cea neapusă;
Bucură-te, ceea ce n-ai învăţat pe nimeni în ce chip a fost;
Bucură-te, ceea ce eşti îmbrăcată în soare, care străluceşti cu darul şi cu slava în toată lumea;
Bucură-te, stea care arăţi soarele;
Bucură-te, fulger care luminezi sufletele şi străluceşti gândurile celor credincioşi;
Bucură-te, strălucire care luminezi pe cei din întuneric;
Bucură-te, că din tine a răsărit strălucirea cea cu multă lumină;
Bucură-te, Portăriţă bună care deschizi credincioşilor uşile Raiului!

Condacul al 5-lea

Icoana ta cea cu dumnezeiască mergere vrând să o dai lăcaşului Mănăstirii Ivir, zis-ai dumnezeiască Maică, arhimandritului Gavriil: „mergi cu ceata călugărilor la malul mării şi te pogoară în luciul ei şi primeşte icoana mea”. Deci, el într-aripat cu

credinţă şi cu dragoste a mers pe apă ca pe uscat şi a luat icoana în braţele sale şi dobândind acea vistierie s-a bucurat zicând: ***Aliluia!***

Icosul al 5-lea

Văzut-au călugării din Mănăstirea Ivirului de multe ori icoana Maicii lui Dumnezeu din Biserică scoasă cu putere nevăzută stând deasupra porţii, pe zidul curţii şi spăimântându-se au zis unele ca acestea:
Bucură-te, ceea ce bine ai voit a ne da Sfântă icoana ta;
Bucură-te, ceea ce ne-ai făgăduit-o acoperământ a fi nouă;
Bucură-te, ceea ce ai arătat dragostea ta către lăcaşul nostru;
Bucură-te, ceea ce ai arătat purtarea ta de grijă pentru el;
Bucură-te, ajutorul nostru în ţară străină;
Bucură-te, bunăvoinţa lui Dumnezeu către noi;
Bucură-te, îndrăznirea noastră către Dumnezeu;
Bucură-te, izbăvitoarea lacrimilor noastre;
Bucură-te, apărarea noastră a celor sărmani;
Bucură-te, îngrădirea noastră;
Bucură-te, Portăriţă bună care deschizi credincioşilor uşile Raiului!

Condacul al 6-lea

Propovăduitor al voii tale făcând pe Gavril, ai zis către el, Stăpână: „N-am venit să fiu păzită de voi, ci ca să fiu Eu păzitoare vouă, nu numai în veacul acesta de acum ci şi în cel viitor. Iată, dau semn vouă, până când veţi vedea icoana mea în mănăstire nu va lipsi de la voi darul şi mila Fiului meu, ca toţi să strige Lui: ***Aliluia!***

Icosul al 6-lea

Bucurie mare s-a făcut la toţi cei ce au auzit făgăduinţele tale, Maica lui Dumnezeu şi ţie, Portăriţei cereşti, Biserică ţi-au ridicat călugării în poarta mănăstirii, strigând aşa:
Bucură-te, stătătoarea înainte pentru noi, în cele viitoare;
Bucură-te, ceea ce frica Domnului ne înveţi pe noi;
Bucură-te, ceea ce ne îndreptezi pe calea cea bună;
Bucură-te, îndrăznirea şi nădejdea noastră;
Bucură-te, aşteptarea noastră şi acoperământul;
Bucură-te, ceea ce ce ai plecat către noi milostivirea Fiului tău;
Bucură-te, ceea ce ne vesteşti că darul Lui va fi cu noi;
Bucură-te, ceea ce icoana ta cea sfântă ne-ai dat-o nouă arvună a milei Fiului tău;
Bucură-te, ceea ce ai dat ei darul facerii de minuni;
Bucură-te, ceea ce depărtezi de la noi tot răul;
Bucură-te, ceea ce deschizi intrarea a tot binele;

Bucură-te, Portăriţă bună care deschizi credincioşilor uşile Raiului!

Condacul al 7-lea

Vrând rău credinciosul Amira să strice lăcaşul Mănăstirii Ivirului şi obştea de călugări ce era adunată acolo să o risipească, degrabă au cunoscut apărarea lăcaşului de către Maica lui Dumnezeu, văzând corăbiile sale în adâncimea mării înecate şi pe ostaşii pierduţi prin valurile mării. Deci înfricoşându-se ei şi venind cu smerenie au dat la mănăstire aur şi argint, cerând iertare. Iar călugării văzând acestea au cântat lui Dumnezeu: ***Aliluia!***

Icosul al 7-lea

Multe şi nenumărate minuni ai arătat, Maica lui Dumnezeu, plinind în mănăstire lipsa de vin, de făină şi de untdelemn, pe cei îndrăciţi vindecând, şchiopilor dăruind umblare, orbilor vedere şi toată neputinţa vindecând, ca văzând aceste minuni să-ţi cântăm ţie:
Bucură-te, Apărătoare Doamnă, care biruieşti pe vrăjmaşi;
Bucură-te, cea grabnică spre ajutor celor ce te cheamă pe tine;
Bucură-te, ceea ce nu treci cu vederea rugăciunea noastră;
Bucură-te, ceea ce de la făgăduinţă nu te întorci;
Bucură-te, ceea ce întristarea întru bucurie o prefaci;
Bucură-te, ceea ce lipsa din mănăstire tu o acoperi cu îndestulare;
Bucură-te, a orbilor vedere;
Bucură-te, a şchiopilor umblare;
Bucură-te, a tuturor scârbiţilor mângâietoare;
Bucură-te, că nu încetezi a ne purta de grijă şi a ne mântui pe noi;
Bucură-te, că dintru atâtea rele ne izbăveşti pe noi;
Bucură-te, Portăriţă bună care deschizi credincioşilor uşile Raiului!

Condacul al 8-lea

Auzind patriarhul Nicon de lăcaşul Mănăstirii Ivirului cel minunat, acoperit de icoana Maicii Domnului, a dorit ca şi ţara lui să aibă împărtăşire de darul ei. Pentru aceasta zidind locaş în cinstea acestei prea slăvite icoane, cu osârdie a cerut închipuirea Sfintei icoane cea făcătoare de minuni a Maicii lui Dumnezeu, ca prin acoperământul ei, acoperiţi fiind, să cânte lui Dumnezeu: ***Aliluia!***

Icosul al 8-lea

Cu totul întru cei de sus fiind şi de cei de jos nedespărţindu-te, bine ai voit, Maica lui Dumnezeu, să dăruieşti aceeaşi binecuvântare a Athosului şi peste lăcaşul Mănăstirii Pecersca, al robului tău Antonie, prin asemănarea cinstitului tău chip cu care ai binecuvântat Athosul. Pentru aceea strigăm ţie:

Bucură-te, acoperământul cel mai lat decât norul;
Bucură-te, îngrădirea şi întărirea drept credincioşilor;
Bucură-te, stâlp nemişcat al Bisericii dreptmăritoare;
Bucură-te, înfruntarea eresurilor şi a dezbinărilor;
Bucură-te, ceea ce mulţimea credincioşilor o luminezi cu strălucitoarele raze ale icoanei tale celei făcătoare de minuni;
Bucură-te, cea ce izvorăşti de la ea darurile vindecărilor şi ale minunilor tale;
Bucură-te, îngrozirea vrăjmaşilor;
Bucură-te, veselia arhiereilor şi a preoţilor;
Bucură-te, povăţuitoarea călugărilor şi mântuirea a tot neamul creştinesc;
Bucură-te, Portăriţă bună care deschizi credincioşilor uşile Raiului!

Condacul al 9-lea

Toată osârdia având-o adunarea pustnicilor Mănăstirii Ivirul pentru zugrăvirea prea cinstitului chip al milostivei Portăriţe, săvârşind cântări de rugăciune şi cu apă de la minunata icoană spălând scândura pe care voia să zugrăvească cinstitul ei chip, au sfinţit pe cuviosul Iamvlih, care nevoindu-se cu toată obştea părinţilor, în post şi rugăciuni, au zugrăvit închipuirea icoanei Maicii lui Dumnezeu, pentru care noi pururi strigăm: ***Aliluia!***

Icosul al 9-lea

Pe ritorii cei mult vorbitori îi vedem, Născătoare de Dumnezeu, a fi ca nişte peşti fără de glas, că nu se pricep după vrednicie să laude toate minunile tale care le-ai arătat, neamului omenesc, de la Sfântă icoana ta. Căci încă pe cale fiind spre ţara rusească, s-au făcut minuni, poruncind bine credinciosului Emanoil să dea preţul răscumpărării celor necredincioşi care împiedicau mergerea Sfintei icoane şi îndoit după aceea întorcându-i lui. Iar noi pentru aceasta cu credinţă strigăm aşa:
Bucură-te, izvorul minunilor cel nedeşertat;
Bucură-te, că totdeauna eşti mijlocitoare către Dumnezeu;
Bucură-te, scăparea celor din nevoi;
Bucură-te, mângâierea celor scârbiţi;
Bucură-te, vindecarea bolnavilor;
Bucură-te, Maică milostivă a celor sărmani;
Bucură-te, întoarcerea la calea adevărului a celor robiţi;
Bucură-te, chemarea păcătoşilor la pocăinţă;
Bucură-te, Portăriţă bună care deschizi credincioşilor uşile Raiului!

Condacul al 10-lea

Vrând să mântuieşti mulţi oameni din nevoi şi din tot felul de scârbe, izvor de milă neîmpuţinată izvorăşti, dumnezeiască Maică, de la icoana ta, neamului nostru. Că

iată eşti grabnic ajutătoare în lăcaşul Ivirului celui nou, înmulţind darurile tale şi în alte oraşe şi mănăstiri şi sate, celor ce te cinstesc pe tine şi toate cererile le împlineşti, pentru aceea slăvim pe Dumnezeu, care ne-a dat nouă un aşa dar şi strigăm: ***Aliluia!***

Icosul al 10-lea

Zid eşti, Născătoare de Dumnezeu, cinului călugăresc şi tuturor celor ce aleargă la tine, că Făcătorul cerului şi al pământului sălăşluindu-se în feciorescul tău pântece, a învăţat pe toţi râvnitorii de curăţie şi de întreaga înţelepciune să strige către tine:

Bucură-te, vas ales al curăţiei;
Bucură-te, cununa fecioriei;
Bucură-te, cămara nunţii celei fără de sămânţă;
Bucură-te, Mireasă nenuntită;
Bucură-te, ceea ce ai născut pe Semănătorul curăţiei;
Bucură-te, ceea ce ai împreunat Domnului pe cei credincioşi;
Bucură-te, grabnică ajutătoare în viforul ispitelor;
Bucură-te, ceea ce izgoneşti asupririle vrăjmaşilor;
Bucură-te, ceea ce risipeşti întunecarea patimilor celor de suflet pierzătoare;
Bucură-te, ceea ce curăţeşti gândurile;
Bucură-te, ceea ce ne înveţi a urî dulceţile cele pământeşti;
Bucură-te, ceea ce îndreptezi minţile şi inimile către cele de sus;
Bucură-te, Portăriţă bună care deschizi credincioşilor uşile Raiului!

Condacul al 11-lea

Se biruieşte toată cântarea care vrea să tindă către mulţimea milelor tale celor multe, că de-ţi vom aduce cântări la număr tocmai ca nisipul mării, Stăpâna noastră de Dumnezeu Născătoare, nimic nu plinim cum se cade, pentru aceasta cântăm ţie: ***Aliluia!***

Icosul al 11-lea

Făclie primitoare de lumină arătată celor ce sunt în mulţimea necazurilor, vedem pe prea sfânta icoană a Maicii lui Dumnezeu că primind focul cel nematerialnic al darului, luminează pe toţi cu razele minunilor, învăţându-i a cânta aşa celei prea binecuvântate:

Bucură-te, că eşti grabnică ajutătoare;
Bucură-te, ceea ce ne aperi pe noi de foc, de sabie şi de năvălirea altor neamuri;
Bucură-te, ceea ce ne izbăveşti pe noi de foamete şi de moarte năprasnică;
Bucură-te, ceea ce ne păzeşti pe noi de toate relele cele aducătoare de moarte;
Bucură-te, ajutătoarea pe cale, pe uscat şi pe ape, a celor necăjiţi;

Bucură-te, vindecarea durerilor celor sufleteşti şi trupeşti;
Bucură-te, milostivă mângâietoare a celor scărbiţi şi împovăraţi;
Bucură-te, ceea ce pe cei deznădăjduiţi îi întorci din groapa pierzării;
Bucură-te, ceea ce nici pe mine nu mă laşi fără ajutorul şi apărarea ta;
Bucură-te, Portăriţă bună care deschizi credincioşilor uşile Raiului!

Condacul al 12-lea
Vrând să dea har datoriilor celor omeneşti, dătătorul de bine venit-a singur la cei ce se depărtaseră de harul Lui şi rupând zapisul a dăruit nouă puternică mijlocire pe cea de Dumnezeu cu dar dăruită, pe Maica lui Dumnezeu, ca prin rugăciunile ei să strigăm pururi: ***Aliluia!***

Icosul al 12-lea
Cântând minunile tale cele arătate în viaţa aceasta, te lăudăm pe tine, Născătoare de Dumnezeu, ca pe un izvor nesfârşit al milei. Deci, căzând către tine înaintea icoanei tale celei făcătoare de minuni, cu smerenie te rugăm, fii nouă acoperământ în ziua sfârşitului nostru, când vom sta la înfricoşatul scaun de judecată al Fiului tău, ca să cântăm ţie:
Bucură-te, ceea ce întru slavă stai lângă scaunul Fiului tău şi acolo îţi aduci aminte de noi;
Bucură-te, ceea ce dimpreună cu Fiul tău şi Dumnezeu împărăţeşti în veci şi pentru noi mijloceşti;
Bucură-te, că celor ce nădăjduiesc la tine le dăruieşti sfârşit vieţii fără durere şi paşnic;
Bucură-te, ceea ce ne izbăveşti de rănile cele amare;
Bucură-te, ceea ce ne izbăveşti de duhurile cele din văzduh;
Bucură-te, ştergerea păcatelor prin pocăinţă;
Bucură-te, după Domnul, nădejdea noastră a vieţii celei fericite;
Bucură-te, că celor ce nădăjduiesc spre tine le rânduieşti starea de-a dreapta a Fiului tău;
Bucură-te, că fericitul glas care ne făgăduieşte moştenirea Împărăţiei Cerurilor, a-l auzi ne învredniceşte;
Bucură-te, nădejdea cea tare a veşnicei mântuiri a tuturor creştinilor;
Bucură-te, Portăriţă bună care deschizi credincioşilor uşile Raiului!

Condacul al 13-lea (de 3 ori)
O, Maică prea lăudată, Preasfântă Doamnă, Fecioară Născătoare de Dumnezeu, caută spre noi, cei ce cu smerenie şi cu lacrimi aducem aceste puţine rugăciuni înaintea prea curatei icoanei tale şi toată aşteptarea şi nădejdea spre tine o punem. Izbăveşte-ne pe noi din toate nevoile şi ispitele din viaţa aceasta, şi ne scoate din

munca ce va să fie, ca prin tine să fim mântuiţi şi să cântăm lui Dumnezeu: ***Aliluia!***

Apoi se zice iarăşi:

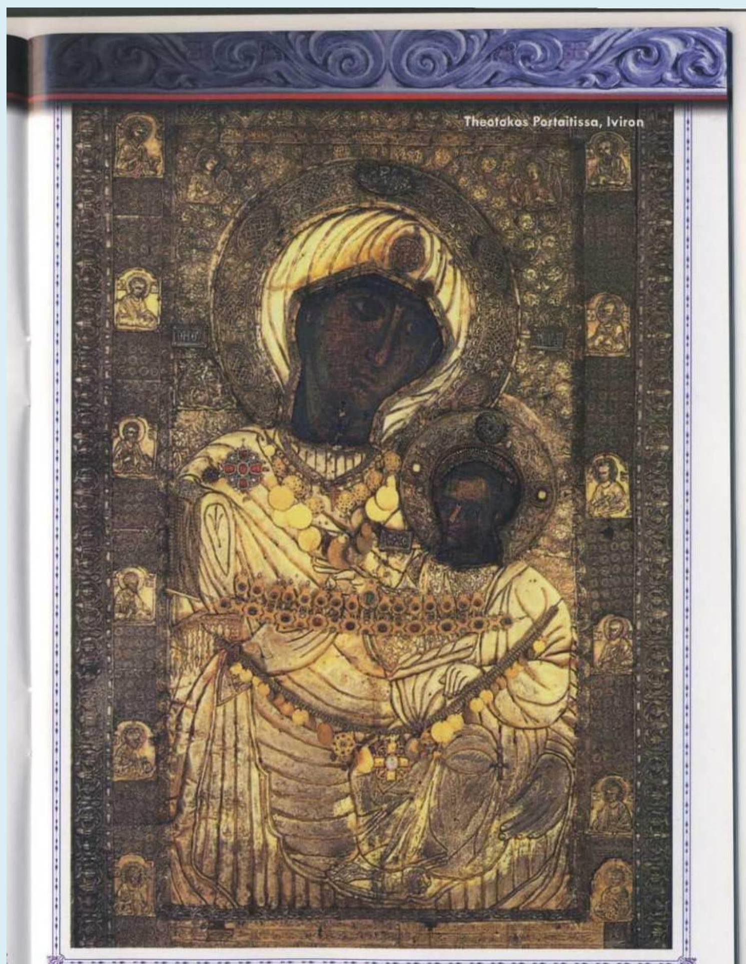
Icosul 1

Îngerul cel mai întâi stătător trimis a fost să zică Născătoarei de Dumnezeu, când a căzut ei sorţii slujirii apostoleşti în pământul Iviriei: „De Ierusalim nu te îndepărta şi nu te despărţi, iar sorţul ce ţi-a căzut ţie, se va arăta luminat în zilele cele mai de apoi, că te vei osteni în pământul întru care Dumnezeu va voi pentru tine, pentru aceea zicem:
Bucură-te, prin care lumii se va aduce mântuirea;
Bucură-te, prin care înşelăciunea idolească se va surpa;
Bucură-te, prin care puterea stăpânitorului întunericului se va ruşina;
Bucură-te, prin care împărăţia lui Hristos se va întări;
Bucură-te, chemarea la lumina Evangheliei a celor căzuţi în întunericul slujirii idoleşti;
Bucură-te, slobozirea fiilor lui Dumnezeu, din robia diavolului;
Bucură-te, slujitoare a Fiului tău şi Dumnezeu;
Bucură-te, ceea ce cu ascultarea ta, neascultarea Evei ai vindecat;
Bucură-te, înălţimea faptelor bune;
Bucură-te, adâncimea smeritei cugetări;
Bucură-te, prin care credincioşii cunosc pe Făcătorul;
Bucură-te, prin care credincioşii se fac fii Tatălui;
Bucură-te, Portăriţă bună, care deschizi credincioşilor uşile Raiului!

Condacul 1

Apărătoare Doamnă, Stăpâna noastră de Dumnezeu Născătoare, cântările cele de laudă aducem ţie noi robii tăi, ca cei ce cu venirea cinstitei icoanei tale ne-am agonisit armă tare, zid nebiruit şi strajă nebiruită. Acoperă-ne şi ne apără pe noi toţi de vrăjmaşii cei văzuţi şi nevăzuţi şi de toată vătămarea sufletească şi trupească, ca să strigăm ţie: ***Bucură-te, Portăriţă bună care deschizi credincioşilor uşile Raiului!***

Sfânta icoană făcătoare de minuni Portăriţa

(monah Irinarh Şişman, Istoria athonită, tom Iviru, pag. 65-77, text inedit aflat în biblioteca Schitului Prodromu)

Teophil, împăratul bizantin luptător de icoane, a poruncit ostaşilor săi ca să cerce prin toate cetăţile şi oraşele şi de se vor afla orice fel de icoane atunci ei să aibă tot dreptul a le arde. Drept aceea, într-una din cetăţile Niceei s-a aflat o oarecare văduvă bogată de fapte bune, cu fiul ei unul născut care, pentru că avea multă dragoste către Dumnezeu, pe lângă celelalte averi mai avea şi o bisericuţă numai a ei, întru care păstra, pe lângă celelalte icoane şi pe a Maicii de Dumnezeu Născătoare înaintea căreia îşi revărsa în toată vremea cele mai fierbinţi rugăciuni.

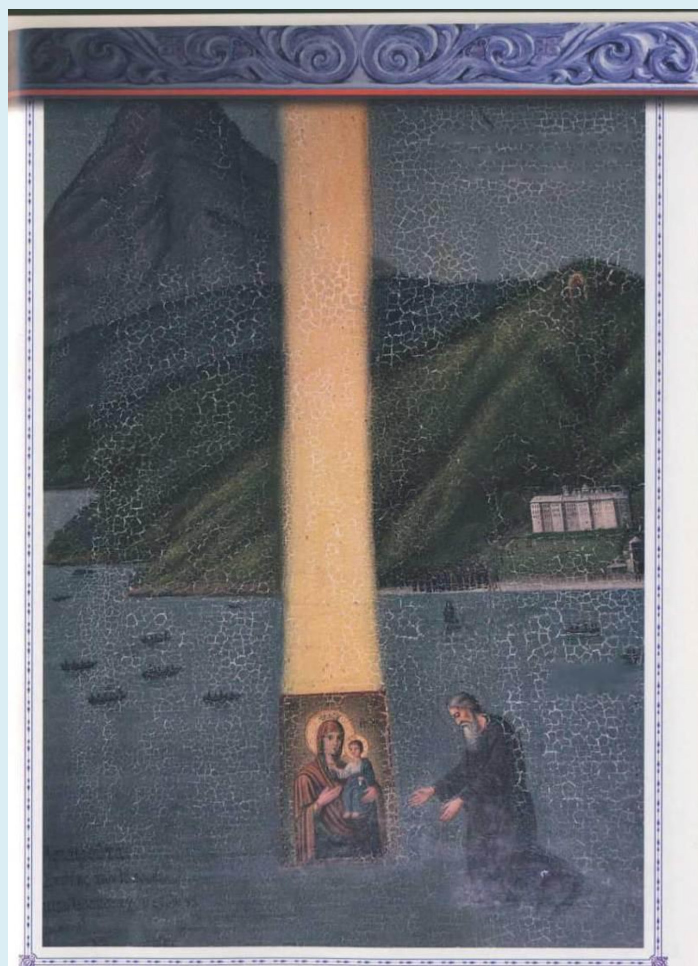
Despre o asemenea evlavioasă femeie aflând tiranii aceia, au şi poruncit că dacă ea nu va arăta acea icoană atunci să o răscumpere cu bani, căci altfel - după cum au ei poruncă - cu pedepse o vor omorî.

Înţelepţită de Dumnezeu, sărmana le-a făgăduit pentru a doua zi că le va da destui bani. Astfel, eliberându-se, a alergat împreună cu iubitul ei fiu la Sfânta bisericuţă şi ridicându-şi mâinile şi ochii către Cer, cu lacrimi fierbinţi s-au rugat pentru grabnic ajutor. Şi, apucând icoana pe care o iubea atât de mult, au cerut de la Stăpâna a toată lumea să-i izbăvească de urgia cumplitului împărat, iar acea icoană - pe care o aduseseră la mare - să fie păzită de batjocură. Acestea rostindu-le din adâncul inimii, au slobozit-o pe mare, iar icoana sprijinită fiind de nevăzută mână călătorea către apus nu cum ar fi fost pe apă, ci stând, drept înălţată. Privind muierea cu fiul ei aşa o minune a rămas plină de încredinţare şi bucurie căci a bineplăcut Maicii Domnului fapta ei.

După aceasta, întorcându-se către unicul ei fiu, i-a zis: „Tu, fiul meu iubit, apucă mai curând spre Elada şi ajutorul Preasfintei Maici va fi cu tine iar eu, ca parte femeiască nu pot ieşi nicăieri ci cu dragoste mă voi jertfi pentru Acela ce S-a pironit pentru a noastră mântuire". Şi sărutându-1 cu îmbrăţişare de mumă s-a ascuns unul de către altul; tânărul apucând spre Salonic - de unde a venit drept în Sfântul Munte, la monastirea Ivirului şi unde, călugărindu-se, după puţină vreme s-a mutat la Domnul.

Toate acestea s-au lucrat după iconomia lui Dumnezeu, ca să fie cunoscută ivirenilor întâmplarea Sfintei icoane şi să ne întrebăm: „Cum s-a păzit pe sine, în mare, atâta vreme?" Dar cine poate descoperi tainele Celui ce ştie toate cele ascunse şi face lucrurile cele mai înfricoşate ca un puternic?

Tradiţiile ne încredinţează astfel: că odinioară, grăind între sine oarecari părinţi ivireni despre mântuirea sufletului, fără de veste au zărit un stâlp de văpaie ce se ridica din mare şi cu vârful atingea cerul! Atunci ei, sculându-se plini de spaimă au început a zice „Doamne miluieşte" şi la care minune au chemat pe toţi monahii de au văzut un astfel de lucru spăimântător. Pe lângă monahii ivireni s-au adunat şi cei de la monastirile învecinate: adică de la Vatoped, de la Esfigmenu şi alţi mulţi care au văzut Sfânta icoană a Maicii lui Dumnezeu şi pe care se sârguiau a o apuca - dar ea se depărta de la dânşii.

Atunci egumenul, poruncind s-au adunat toţi părinţii în Sfântul locaş şi căzând, cu lacrimi s-au rugat ca să se învrednicească a avea o aşa Sfântă icoană la vreunul din locaşurile unde va binevoi a rămânea. Şi Dumnezeu, ascultându-le dorinţa, iată anume vrednică de ascultat istorie: în timpul acesta - când toţi se rugau Preasfintei de Dumnezeu Născătoare - un oarecare monah Gavriil al acestei monastiri - din tinereţile sale, mare nevoitor spre a bineplăcea lui Dumnezeu, ce cu tot dinadinsul se ostenea în post, cu rugăciuni neîncetate şi în vieţuirea cea mai aspră - tocmai aţipise puţin şi în dulcele lui somn (scrie Varnava Esfigmenitul, la 1856) a văzut pe Preasfânta de Dumnezeu Maică, înconjurată de strălucire şi mărire, negrăită zicându-i: „Mergi de vesteşte pe egumenul vostru că voiesc - după multa lor dragoste - să le fie dată spre ajutor şi acoperământ această icoană a mea”.

Şi îndată descoperind stareţului vedenia, acesta a adunat sobor mare de părinţi care, ieşind cu smerenia cea cuvenită unei astfel de ceremonii, s-au coborât la mare având toţi făclii şi cădelniţe. Şi tămâind cu bună mireasmă, s-au îndreptat către locul în dreptul căruia aştepta icoana Preasfintei de Dumnezeu Născătoare - către

care şi-au plecat genunchii lor. Şi a binevoit atunci a se apropia de mal şi ieşind cel bine plăcut al ei cuvios monah Gavriil, mai sus pomenit, o a primit-o cu cuviincioasă îndrăznire la anul, de la Hristos, 830, martie 31 - după Ioan Comnenos - (după ruşi - la 831, iar după greci, 829).

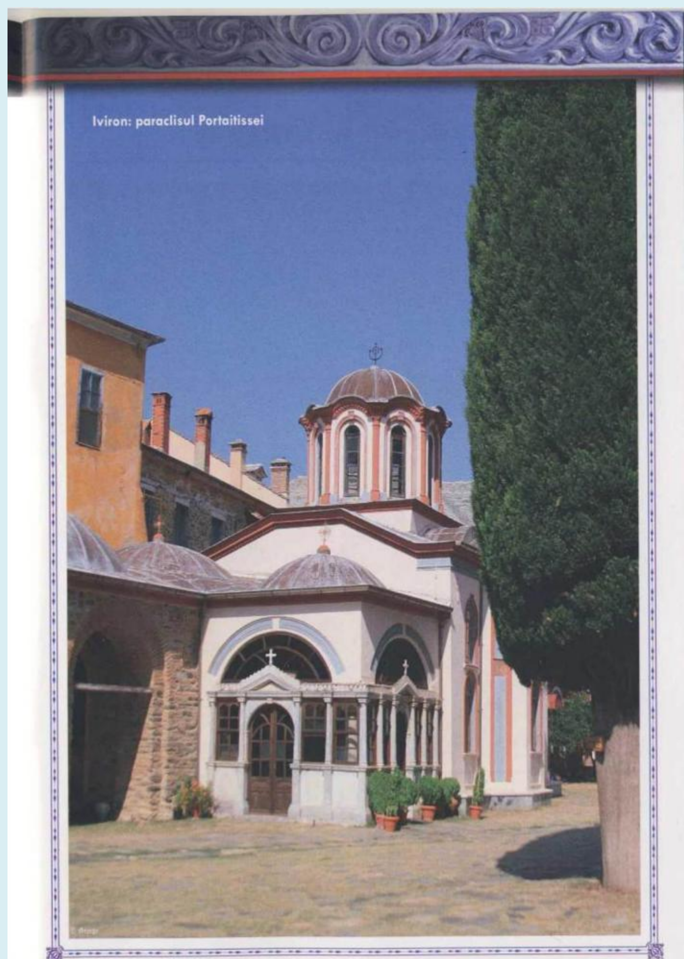
Atunci toţi, simţindu-se împinşi de sufletească încurajare, s-au închinat ei pe rând chiar în locul acela de la marginea mării. Şi în locul unde a stat Sfânta icoană a izvorât aghiazmă (astăzi este paraclis în cinstea Maicii Domnului înălţat acolo şi serbează marţi, a treia zi după Paşti, această minune).

Şi pornind spre monastire, cu cinstea cuvenită au aşezat icoana în partea cea mai dinlăuntru a altarului şi au făcut priveghere până a doua zi când s-a săvârşit şi Sfânta Liturghie - după care, luându-şi binecuvântare, s-au dus fiecare la locurile lor.

Iar când, pe la miezul nopţii, eclesiarhul a venit înăuntru şi a văzut că lipseşte Sfânta icoană din locul în care o aşezase, s-a spăimântat tare şi a căutat-o în tot locul. Şi neaflându-o, au fost cuprinşi toţi de mare mirare şi ieşind ei în afara zidurilor au văzut-o stând întru înălţime, la poarta cea mare, ţinută de nevăzută mână. Şi iarăşi luându-o, au dus-o într-acelaşi loc - de unde, asemenea, a urmat a ieşi de mai multe ori, încât nu mai rămăsese credinţă plină de nădejde în cuvioşii părinţi, ci spaimă şi întristare.

Atunci Preasfânta s-a arătat ca mai înainte, aceluiaşi sihastru şi i-a zis: “Lăsaţi-mă la poartă şi nu vă mai osteniţi a ţine icoana mea în biserica cea mare căci nu voiesc ca voi să mă păziţi ci eu să vă păzesc pe voi - nu numai în viaţa aceasta, ci şi în cea viitoare! Şi să nădăjduiască în milostivirea Fiului meu şi Stăpânul a toate, toţi cei ce în Sfântul Munte vor petrece cu fapte bune, cu evlavie şi întru frică de Dumnezeu şi să ştie monahii că acest dar am cerut şi luat de la Dânsul - pentru care vă şi dau încredinţare - că până veţi vedea icoana mea în această monastire darul şi mila lui Dumnezeu nu va lipsi de la voi”.

Şi din ceasul acela n-a mai îndrăznit nimeni a duce icoana în altar ci alăturea cu poarta au făcut un paraclis (cel de acuma s-a zidit la 1680) în cinstea Sfintei icoane „Portăriţa” - întru care, până astăzi, stă îmbrăcată în veşminte scumpe de aur şi argint şi înaintea căreia ard neîncetat multe candele (dăruite de pioşii creştini ruşi din Moscova). Şi se face aici Liturghie de trei ori pe săptămână marţea, joia şi sâmbăta - însă când nu sunt privegheri.

Minuni ale Portaitissei

Numirea acestei Sfinte icoane, a Ivirului Porţăriţa, i s-a dat pentru că ea însăşi a binevoit a se afla stând deasupra porţii monastirei. De atunci, în această Sfântă monastire se fac nenumărate minuni: îndrăciţii se tămăduiesc, slăbănogii se fac sănătoşi, orbii văd şi toată boala fuge de la cei ce pătimeşte, dar are credinţă adevărată.

Iar dintre cele multe câte a făcut prea puternica Stăpână prin această icoană a sfinţiei sale să spunem puţine ca să vă încredinţaţi şi pentru celelalte.

La anul 1648, octombrie 13 - scrie Baraschi - împărăţea în Moscova Rusiei, Alexei Mihailovici, iar patriarh era Iosif. Şi, după dorinţa lor, au făcut o icoană întocmai cu „Portăriţa" şi o au dăruit-o împăratului trimiţându-i-o prin părinţii din monastirea Ivirului: Pahomie eclesiarhul, Damaschin ierodiaconul şi Ignatie chelarul. Şi a fost primită icoana cu mare cinste, la marginea oraşului şi norod mult a fost de

faţă. Şi au aşezat-o în biserica „Sfântul Nicolae” care mai apoi, a fost dăruită ca metoc monastirei Ivirului - după cum scrie şi Cantemir, domnul Moldaviei.

În oarecare timp (s-a întâmplat la anul 1306) au năvălit neamurile perseşti asupra Ţarigradului (Constantinopol) - pe uscat şi pe mare - mulţime nenumărată. Iar admiralul lor, aflând că în Athos sunt multe monastiri, a luat cu el cinci corăbii de război şi venind la Sfântul Munte au ancorat la arsanaua Ivirului şi îndată au sărit pe uscat înconjurând monastirea ca nişte fiare sălbatice, gata spre ucidere. Iar monahii, văzând mulţimea cea neregulată a năvălitorilor şi urgia lor neînfrânată, au intrat în Sfânta biserică şi luând sfintele vase şi prea cinstita icoană a Fecioarei, le-au ascuns în turnul în care aveau veşmântăria şi în care s-au ascuns şi ei. Iar năvălitorii, neavând împotrivă luptători, au făcut oarece meşteşugire si au intrat în monastire. Şi după ce au făcut toate câte au voit, prădând-o desăvârşit, s-au pus - cu ciocane şi alte unelte de fier - ca să doboare stâlpii Bisericii: au luat funiile corăbiilor pe care, legându-le de pilaştri, trăgeau strigând cu glas mare ca să surpe sfinţitul locaş (de atunci este retezat unul din stâlpii din partea de apus a chorului cel mare).

La 1308 mănăstirea a fost prădată la fel de către piraţii catalani şi apoi de către arabi, însă pe toţi i-a ajuns pedeapsa Maicii Domnului. Iar monahii din turn, auzind şi văzând acestea toate, strigau din adâncul inimii, prooroceştile cuvinte: „Pentru ce dormi, Doamne? Scoală-te şi nu ne părăsi până în sfârşit. Dumnezeule, venit-au neamurile în moştenirea Ta şi au spurcat locaşul cel sfânt al Tău; degrab ajută-ne pe noi” - şi alte asemenea, cu lacrimi fierbinţi udând zidurile. Şi înălţând Sfânta icoană ziceau: „Nu ne da până în sfârşit vrăjmaşilor noştri - deşi păcătoşi şi nevrednici suntem noi - ca să nu ajungă ei să spună: Unde este Dumnezeul lor? Căci tu ai făgăduit că vei fi păzitoarea şi ajutorul nostru”.

Acestea monahii, cu lacrimi zicându-le, apărătoarea şi Doamna grabnic ajutătoare nu a trecut cu vederea rugăciunile lor, nici nu a minţit făgăduinţelor ei ci pe acestea plinindu-le, a dat pe vrăjmaşi desăvârşitei pierzări. Deci, cine va spune minunile Fecioarei? În noaptea aceea de năprasnă s-a iscat o furtună cumplită pe mare, încât toate corăbiile s-au scufundat, nerămânând în viaţă decât admiralul - si aceasta ca să cunoască nebunul păcatul său (precum s-a şi întâmplat).

Când s-a luminat de ziuă, au văzut monahii trupurile celor înecaţi zăcând grămezi pe malul mării, dimpreună cu toată înarmarea corăbiilor. Atunci admiralul, văzând pierderea corăbiilor sale şi a tuturor celor dintr-însele, s-a bătut peste faţa sa şi presărând ţărână peste capul său a venit cu smerenie şi s-a făcut rugător recunoscător celor ce mai înainte le fusese fiară, zicând monahilor: „Rugaţi-vă robilor

adevăratului Dumnezeu ca să nu pier şi eu”. Şi dându-le aur şi argint îndeajuns, le-a grăit: „Luaţi banii aceştia ca să dregeţi zidurile monastirii voastre făcându-le mai înalte ca să nu mai poată vrăjmaşii să vă prade!” Şi luând monahii banii au făcut întocmai înălţând aceste ziduri care se văd şi astăzi.

Nu numai atuncea a izbăvit prea curata monastirea sa de primejdie, dar şi de altă dată, când nu aveau părinţii făină şi se aflau la mare strâmtorare şi împuţinare. Preasfânta s-a arătat în vis proiestosului zicându-i: „De ce te scârbeşti fiule pentru lipsirea făinei? Du-te şi vezi chelăria plină de făină, ca să cunoşti îngrijirea ce o am pentru voi”. Iar proiestosul sculându-se din somn s-a dus cu grăbire şi văzând chelăria plină până sus cu făină, a adunat toată frăţimea şi le-a spus cele ce s-au făcut. Iar fraţii, spăimântându-se şi plângând de bucurie, au slăvit pe Dumnezeu şi pe pururea Fecioara Maica Sa.

Iar altă dată, de vin lipsindu-se, iarăşi s-a arătat Preasfânta Născătoare de Dumnezeu şi pururea Fecioara Maria şi le-a umplut toate vasele, încât dădeau pe dinafară. Şi era vinul acela într-atât de dulce şi bun, încât fiecare a cunoscut a fi adevărată minune a Maicii Domnului şi nu lucrare a firii.

Altădată prea curata le-a înmulţiţ untdelemnul şi legumele. Şi multe alte minuni şi faceri de bine se săvârşesc în monastire prin această Sfântă icoană în fiecare zi - căci se şi spune că aflându-se lângă poarta monastirei, de multe ori a oprit să intre într-însa oameni având întinăciuni sufleteşti - până într-atât încât oricare dintre cei mai păcătoşi cercând să intre în monastire, au căzut de năprasnă morţii.

Privirea Maicii Domnului din această icoană este aspră - pricinuind de multe ori închinătorilor cutremur - iar mărimea şi zugrăveala dumnezeiescului ei chip este măreaţă încât ceea ce este Maica milostivirii şi mângâierii se arată aici a fi şi Maica dreptăţii, înfăţişarea feţei sale este mai poruncitoare aducând aminte de nemitarnica judecată viitoare.

În obrazul ei se vede până astăzi semnul singurei rane pe care i-a făcut-o unul dintre arabi cu numele Varvar, care s-a săvârşit ca monah. Această rană este însoţită şi de sânge - care pentru Varvar s-a făcut îndemn de pocăinţă căci, străpungându-i-se inima lui la vederea acestei minuni, a primit în monastire sfântul Botez, apoi şi îngereasca schimă.

Pe drumul către Careia, la un sfert de ceas depărtare de monastirea Ivirului, în partea stângă, către miazăzi, se află un stejar secular care are trei tulpini. Din spusa călugărilor, aici s-a petrecut o istorie cam aşa: a venit odată un tânăr la Iviru şi a

cerut pâine de la portarul monastirei - după obiceiul Sfântului Munte - şi acesta nu i-a dat. El a plecat lăcrimând căci îi era foame şi pe drum, lângă acest copac, s-a întâlnit cu o femeie, care i-a dat un galben şi i-a zis: „Du-te înapoi la monastire şi dă banul acesta ca să-ţi dea pâine pentru el”. Şi ducându-se la portar i-a dat lui banul, iar acesta l-a întrebat: „Cine ţi l-a dat?”. „O femeie”, i-a răspuns el. Şi alergând repede portarul la paraclis, a văzut că acel galben lipsea din salba Maicii Domnului. Acel tânăr este zugrăvit în genunchi, în chip rugător, lângă icoana Maicii Domnului.